

[Gideon.]

melig utvetydigt — imod denne bestemmelse. Når vi fra vor side gjorde dette, var grunden den, at man fandt, at bestemmelsen for det første i betænkelig grad nærmede sig det farlige gebet, hvor der kunne blive tale om, at den var i strid med grundlovens § 73. Dertil kom, at det måtte være et meget stort spørgsmål, om bestemmelsen ikke var i strid med Pariserkonventionen af 1884 med senere ændringer om beskyttelse af industriel ejendomsret, og endelig — og det var for mig meget afgørende — at denne bestemmelse måtte antages at kunne skade vore eksportinteresser, idet den kunne give anledning til represalier fra andre lande.

Disse indvendinger medførte, at spørgsmålene blev forelagt justitsministeriet og udenrigsministeriet. Fra justitsministeriet har vi den 20. februar fået en udtalelse, som var, jeg var lige ved at sige lidt foromvunden, men det er muligt, at den højtærede justitsminister hellere vil have, at jeg siger, at den var meget diplomatisk, idet den går ud på, at justitsministeriet er af den opfattelse, at de ejendomsindgreb, der søges hjemmel til i § 6, hører til dem, der kan foretages uden iagttagelse af reglerne i grundlovens § 73. Der er imidlertid ikke grund til at komme nærmere ind herpå, efter at udenrigsministeriet har udtalt sig.

I en skrivelse af 23. februar har udenrigsministeriet på grundlag af et responsum, som er afgivet af ministeriets rådgiver i folkeret, professor, dr. jur. Max Sørensen, afgivet en udtalelse, som går ud på, at man ikke ganske kan afvise den betragtning, at § 6 er uforenelig med Pariserkonventionens ånd og grundtanke, og endvidere, at det ikke kan udelukkes, at gennemførelsen af § 6 i udlandet vil kunne medføre handelspolitiske foranstaltninger, der vil kunne skade danske eksportinteresser. Som det var at vente, er også disse udtalelser lidt afdæmpede, de er suaver i modo, men samtidig fortiter in re, og med disse udtalelser blev i virkeligheden dødsdommen afsagt over § 6.

Jeg kan godt forstå, at det ikke har været særlig rart for den højtærede handelsminister at få denne udtalelse. Det er ikke så morsomt, når man står i begreb med at foretage et elegant udspring fra 10 meter vippet, pludselig at opdage, at man ikke

har sørget for, at der er tilstrækkeligt vand i bassinet. Det var der altså ikke i dette tilfælde. Derfor er § 6 nu droppet, og i stedet for har vi fået en ny bestemmelse i lovforslagets § 5, hvorefter registreringen af et fællesmærke kan ophæves ved dom, „såfremt mærket strider mod almene samfundsinteresser“.

Mod denne bestemmelse kan der i og for sig ikke rejses særlige indvendinger, idet den er i overensstemmelse med det udtryk, som er anvendt i den franske originaltekst til Pariserkonventionen. Jeg havde helst set, at man helt havde udeladt den, dels fordi jeg ikke mener, at den vil få nogen praktisk betydning, dels og navnlig fordi jeg føler det uheldigt, at man, når man er ved at gennemføre en lov, som skulle være fælles nordisk, så indfører en særlig bestemmelse i dansk lovgivning, som ikke findes i de andre nordiske love. Men når den højtærede handelsminister lægger vægt på, at vi får den med, har vi for vort vedkommende ikke ment at kunne modsætte os det. Jeg finder det imidlertid rigtigt her ved sagens anden behandling af hensyn til bedømmelsen af rækkevidden af udtrykket „almene samfundsinteresser“ at fremsætte nogle bemærkninger. Det nævnte udtryk er jo et meget vagt udtryk, som i sig selv ikke giver nogen videre rettesnor med hensyn til opfattelsen af bestemmelsens omfang.

Jeg ønsker derfor at slå fast, at denne bestemmelse, som det også er udtrykt i betænkningen, må tages meget snævert. Der kan i hvert fald ikke være tale om, at bestemmelsen kan dække det område, som tilsigtedes dækket af den oprindelige § 6 i lovforslaget. Dette følger allerede deraf, at udenrigsministeriet har advaret imod gennemførelsen, og deri må ligge, at man ikke ved denne tilføjelse kan få en lovbestemmelse, der på anden måde dækker § 6.

Jeg vil desuden i denne forbindelse anføre og understrege, at vi har lagt vægt på den enighed, der er opnået om påtalebemyndigelsen. Vi har lagt vægt på, at det alene bliver handelsministeren, der kan rejse tiltale efter denne bestemmelse. Jeg tror, det er meget nyttigt, at det er blevet således. Jeg tror, at efter det, der er passeret, vil ikke alene den nuværende handelsminister, men også fremtidige handelsministre være